

- na straně 68 je uvedena krátká kapitola nazvaná „Právní minimum“. Obávám se, že v této kritické části diplomant zaměnil požadavky kladené na náročné univerzitní studium za své představy podnikatelské líhně, kde jsou kvokajícím kandidátům předkládány středoškolské znalosti z běžného života. Podobné tendence pronikající na univerzitní půdu by vedly nejenom ke snížení kvality studia, ale i uchazečů. Zároveň je nutno upozornit, že základní právní minimum potřebné pro informatiky (autorský zákon, zákon o elektronických komunikacích apod.) je na půdě MFF přednášeno v předmětu „Kybernetika“ a požadavky uváděné diplomantem patří na jinou střední nebo „vysokou“ školu, popř. byly pokryty jiným druhem veřejně přístupných přednášek na MFF nebo mimo půdu fakulty. Ostatně, tyto informace musí být schopni průměrní univerzitní studenti doplnit sami.
- na str. 32 se uvádí „vážený problém“ převodu dat ze soustavy JTSK do WGS84, jejichž konverze „není veřejně známá – dostatečně přesná“². Pomineme-li skutečnost, že existuje celá řada programů, které konverze mezi jednotlivými kartografickými systémy provádějí³, pak nelze nepodotknout, že transformace souřadnic mezi pláští dvou prostorových těles by neměla být pro studenta MFF problémem,
- na str. 19 autor uvádí, že „není možno použít navigaci v mobilním telefonu, protože k žádnému v té době nešel připojit GPS přijímač“. Obávám se, že již od roku 1998 byl k dispozici Nokia 9xxx Communicator, který takové připojení umožňoval, bylo tedy otázkou podrobnější rešerše, aby potřebné zařízení bylo nalezeno,
- podobně na str. 20 uvádí autor problémy s dostupností mapových podkladů. Opět v době zpracování projektu byla dostupná celá řada vektorových map – Garmin, PJSOFT, geobáze, MS Mappoint apod.,
- autor několikrát poukazuje na nedostatečnost supervize projektu (např. vedoucí projektu se neúčastnil pracovních schůzek týmu apod.) a uvádí svoji představu o supervizi. Podle názoru oponenta je základní úlohou studenta, který se zhostí úlohy vedoucího studentského softwarového týmu, aby v případě potřeby pomoc vedoucího projektu neprodleně vyhledal, popř. aby jej požádal o zprostředkování pomoci. Obdobně fungují např. lékařské týmy, které přivolávají konsiliáře v případě, kdy to považují za nutné a vhodné. Ostatně velmi často je popisován složitý způsob hledání pomoci mimo vlastní fakultu, aniž by bylo prokázáno, že fakulta pomoci nemohla nebo neuměla.

S ohledem na výše uvedená konstatování a přirozenou zvědavost oponent doporučuje

připustit předloženou práci k obhajobě

s výhradou, že diplomant v rámci své obhajoby uspokojivě objasní souvislost předložené diplomové práce se zadáním.

V Praze dne 16. května 2006

Doc. Ing. Václav Jirůvský, CSc.
KSI MFF UK Praha

² Toto neadekvátní tvrzení zřejmě vychází z rozdílu mezi absolutně definovanou geocentrickou soustavou WGS-84 a trigonometrickou sítí, která je základem systému JTSK. Objevují se tak lokální disproporce (viz např. Kostecký, J.: „K převodu výsledků měření aparaturami GPS do souřadnicového systému JTSK“, Geografický a kartografický obzor, 1993), které však mohou být řešeny přibližnými metodami a to s výsledky dostatečně přesnými pro sledovaný účel.

³ V poslední době je snad nejznámějším programem MATKART, který byl připraven na stavení fakultě ČVUT, je volně stažitelný a umožňuje transformace mezi cca 40 kartografickými systémy.

Posudek oponenta diplomové práce

Diplomant:	Radovan Prokeš
Název diplomové práce:	Od softwarového teamu k softwarové firmě
Rok odevzdání:	2006
Vedoucí diplomové práce:	Prof. RNDr. Jaroslav Král, DrSc.
Konzultanti:	-
Oponent:	Doc. Ing. Václav Jirovský, CSc.

Diplomová práce Radovana Prokeše se zabývá popisem cesty diplomanta při realizaci softwarového projektu, jehož začátek byl iniciován obdobným projektem zpracovaným v rámci studia na MFF. Práce obsahuje 147 stran v kvalitní úpravě, avšak některé obrázky, zejména vývojové diagramy jsou natolik zmenšené, že jsou nečitelné. Je doplněna seznamem literatury, přehledem použitých zkratk a diskem CD. V práci jsou zachyceny jednotlivé kroky doprovázející zrod malé softwarové firmy orientované na specifický typ navigačního software.

Pro oponenta je velmi obtížné vyjádřit se k předložené práci, neboť je spíše zaměřena na oblast obchodu, marketingu nebo personální politiky a popisuje pohledy manažera na jednotlivé vývojové kroky. Je sice zřejmé, že se zdokonalováním programovacích nástrojů a technik se budou požadavky na absolventy MFF přesouvat z oblasti specificky programátorské do oblastí analytických a manažerských, a tak by bylo vhodné zaměřovat pozornost studentů i do těchto oblastí. Nicméně i v těchto případech půjde zejména o management kreativního týmu a tedy o metody řízení, analýzy a rozhodování při vedení tvůrčího týmu silných individualit, nikoliv o problematiku obchodní a marketingovou. Bohužel v práci jsou akcentovány prvky běžné manažerské agendy před kritickým zhodnocením použitelnosti metod softwarového inženýrství v praxi malé softwarové firmy.

Zcela jistě může být námět práce předmětem diskuzí o dalším zaměření školy, o což se na některých místech diplomant pokusil, nicméně tyto diskuze by neměly být předmětem oponentského posudku. Bohužel oponent musí konstatovat, že je chybou široce pojatého zadání a absence konzultanta, že práce se odchýlila od zaměření školy a zvrhla se na popisnou studii části životního postupu absolventa. A tak se práce spíše soustřeďuje na popis rutinních činností podnikatele než na původní zřejmý požadavek zadání, který podle názoru oponenta spočíval v porovnání praxe a teorie softwarového inženýrství. Tady však spočívá základní chyba předpokladu zadání. V tak malých firmách, jako jsou společnosti popisované diplomantem, nefunguje ani procesní řízení ani metody softwarového inženýrství. Jejich účinnost a nezbytnost se projeví až při větších projektech a u menších projektů vyvolávají uvedené postupy pocit obtížné byrokracie mezi členy týmu. Malé firmy a malé projekty jsou většinou řízeny „metodou hordy“, a tak vlastně nebylo co porovnávat. Nicméně by oponent uvítal takové porovnání alespoň během ústní obhajoby.

Pozice vedoucího manažera firmy vedla diplomanta mnohdy ke kritickým názorům na přístup univerzity k praktické přípravě absolventů. Např. na str. 42 je obsáhle diskutována podpora projektu ze strany MFF. Autor zřejmě nepochopil úlohu univerzity, zejména Matematicko-fyzikální fakulty, v celém výchovně-vzdělávacím procesu, když volá po působení zkušených manažerů, kteří by radili při tvorbě obchodní strategie, vyjednávání s partnery apod. nebo uvedená tvrzení jsou důsledkem jeho mladistvého nadšení pro věc. Nicméně informace, které by byly podle něho přínosem pro studium na MFF, jsou spíše ekonomického rázu a souvisí více s řízením firmy, nikoliv se studovanou odborností¹. Navíc, aby takovéto poznatky nabyly své účinnosti, je k nim potřeba přidat řadu praktických zkušeností a vlastní píle. Nelze jenom volat po tom, co mi škola nedala.

Protože diskuze nad výše uvedenými tématy by byla dlouhá a nesouvisí s předmětem diplomové práce, bude vhodné ještě před závěrem uvést několik konkrétních poznámek:

¹ Na MFF existovala přednáška „Byznys“, která splňovala většinu požadavků, po kterých diplomant volá. Např. finanční řízení, účetnictví, správa majetku apod.